

MAIG 2025

UN PETIT RECORD AMB EL PAPA FRANCESC

El 28 de gener de 2023 vaig viatjar a Roma juntament amb una comissió de sacerdots i bisbes de la Diòcesi de Barcelona per a participar a una audiència privada amb el Papa Francesc. La visita va ser organitzada pel Cardenal Joan Josep Omella que volia presentar al Papa alguns dels sacerdots que treballaven en l'àmbit de la joventut i alguns rectors amb un destacat treball pastoral.

La visita, que va durar 50 minuts, es va fer a la Sala Clementina en el Palau Apostòlic del Vaticà. A l'arribar el Papa va entregar el seu discurs protocolari als bisbes de la Diòcesi i va dir que "ens parlaria espontàniament des de la seva experiència pastoral". Al finalitzar la conferència, els membres de la delegació vam poder tenir un moment d'intimitat per expressar al Papa els nostres anhels.

En aquell moment era Rector de la Parròquia de Betlem, que era la que tenia més activitat pastoral de tota la diòcesi, i el Papa va accedir a beneir-la a través dels diversos canals d'internet tot comentant que els vehicles de comunicació digital siguin portadors de pau i mai d'odi ni intolerància cap al germà.

Mn. Adilson Tolentino
Coordinador Pastoral de la Parròquia de Sant Joan de Gràcia

Ens trobem ja immersos en el mes de maig, tradicionalment conegut com el mes de Maria, un temps que l'Església ens proposa per mirar amb ulls renovats la figura de la Mare de Déu i aprofundir en la nostra relació amb ella. En aquest temps, el cor de l'Església batega amb un amor especial cap a la nostra mare celestial, que ens guia i ens acompanya pel camí de la fe.

Maria és el model perfecte. Ella va escoltar la Paraula de Déu amb cor disponible, va dir "sí" amb fe i confiança, i va acollir en el seu si el Salvador del món. És per això que, com a comunitat creient, l'elevem amb estima i la proposem com a referent per a tot cristià. Maria no només és mare de Crist, sinó també mare nostra, mare de l'Església. I ella, com tota mare amorosa, vetlla pels seus fills, intercedeix per nosaltres i ens convida sempre a fer el que Jesús ens diu.

Arreu del món, l'Església universal viu aquest mes amb un esperit de pregària i devoció. Des de grans catedrals fins a petites capelles, els fidels s'apleguen per honorar Maria, tot elevat el rosari, ofrenant flors i meditant els misteris de la seva vida. Aquest amor compartit envers la Mare de Déu crea una comunió espiritual que travessa fronteres i cultures, recordant-nos que som un sol poble sota la seva protecció maternal.

Que aquest mes de Maria sigui per a tots nosaltres una oportunitat per renovar el nostre amor a la Verge, per acostar-nos més a ella amb confiança filial, i per imitar les seves virtuts. En un món sovint ple de soroll i desconcert, Maria ens ofereix silenci, pau i una presència maternal que ens conforta.

Mirem-la com a estrella que ens guia i com a llum en la foscor. A través d'ella, arribem amb seguretat a Jesús.

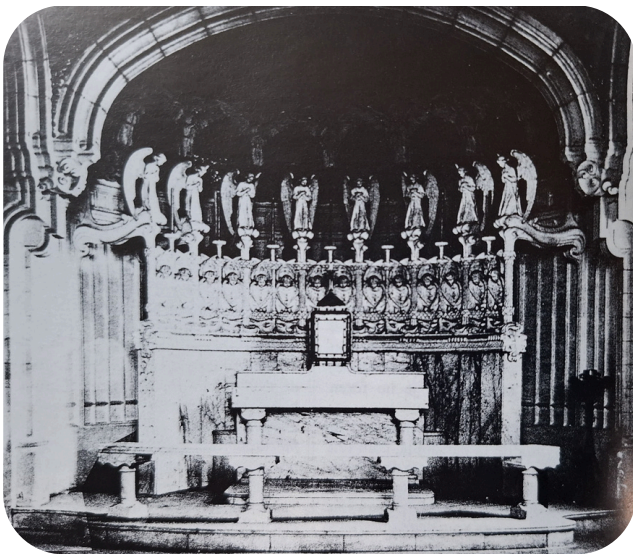

Imatge de la Mare de Déu de Lourdes que es troba a la Parròquia

La secció d'aquest mes la centrarem en la Capella del Santíssim, un dels espais més íntims i significatius de la nostra parròquia, que ens ofereix un ambient de pau i silenci convidant-nos al recolliment i a la pregària.

Marquem l'inici l'any 1903 quan es presenten les primeres instàncies al Bisbe de Barcelona on es demanava l'autorització de construcció. El mateix any, morien els Srs. Miguel Hortal i Ramon Ladera, de la junta constructora i es presentaren dos noms nous per a ser els substituïts. Així doncs és quan Francesc Berenguer i Mestres (conegut per la seva sensibilitat artística i espiritual), destacat arquitecte modernista i estret col·laborador d'Antoni Gaudí, començà la seva tasca a la nostra capella.

El destacat autor de diversos edificis graciencs, va iniciar-la poc abans d'esclatar la Setmana Tràgica, l'any 1909. El dia 27 de juliol d'aquell any fou incendiada com d'altres esglésies, convents i centres de culte. Malgrat això el Rector, Mn. Antoni Forns, i la resta de la junta constructora seguiren el gran projecte finalitzant-la l'any 1911.

Imatge de l'altar de la Capella del Santíssim abans de la Guerra Civil 1936-1939

Durant la Guerra Civil, la Capella del Santíssim tornà a veure's envoltada de foc i destrucció. Durant aquesta no es varen poder salvar les escultures d'àngels que custodiaven el Sagrari realitzats per l'artista Camps Arnau. Al sostre petites tessel·les formaven un gran mosaic el·laborat per l'artista modernista italià Mario Maragliano. Aquesta darrera obra d'art a dia d'avui encara la podem admirar, ja que en acabar la guerra es pogué restaurar.

En la capella del Santíssim de Sant Joan, Berenguer i els seus companys, van saber unir funcionalitat i simbologia. Al sostre trobem diversos textos bíblics com el primat de Sant Pere, una antífona de les vespres del Corpus o les paraules de Sant Joan *"Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccata mundi"* (Aquest és l'Anyell de Déu, qui lleva el pecat del món).

Amb els anys, la Capella del Santíssim s'ha convertit en un símbol espiritual per a la comunitat de Gràcia. És testimoni de generacions de pregària i d'una fe senzilla però profunda. Un lloc viu, on cada dia persones s'apropen per trobar-hi silenci, pau i comunió amb el Senyor i veure aquesta joia modernista.

Detall del sostre de la Capella del Santíssim el·laborat per l'artista Mario Maragliano.

FRANCESC BERENGUER I MESTRES

Francesc Berenguer i Mestres (Reus, 1866 – Barcelona, 1914) va ser un arquitecte modernista català amb una trajectòria singular i profundament vinculada a la figura d'Antoni Gaudí, de qui fou un dels col·laboradors més pròxims i fidels. Tot i no obtenir el títol oficial d'arquitecte fins poc abans de la seva mort, la seva aportació al modernisme català és indiscutible. Va treballar en diversos projectes sota la direcció de Gaudí, i el seu estil reflecteix molts dels elements característics del mestre: formes orgàniques, inspiració en la natura, simbolisme religiós i una gran atenció al detall artesanal.

Vinculat a la Vila de Gràcia, i a la nostra parròquia on es va casar, podem trobar moltes de les seves obres de ferro forjat com en el Mercat de la Llibertat, en l'Ajuntament de Gràcia, en la Casa Vicens o en la casa del Carrer de l'Or número 44, just a la Pl. de la Virreina.

Habitualment, té lloc el primer i tercer dijous de cada mes, a la Sagristia de la Parròquia, a les 19:30 (just en acabar la Missa diària de les 19:00). Excepcionalment aquest mes de maig tindrà lloc el segon i quart dijous del mes, es a dir els dies 8 i 22 de maig. Tots i totes sentiu-vos convidats a participar-hi.

El mes d'abril, i coincidint que aquest any es celebra el "Jubileu 25, Peregrins d'Esperança", hem repassat els conceptes d'indulgència i de Jubileu.

Aquest mes de maig seguirem tractant els conceptes de llimb, purgatori, infern i cel i d'altres qüestions relacionades.

Francesc Broto

CORAL GERMANOR

Estimats amics i amigues del Ressó:

La Coral Germanor som un grup de gent gran a qui li agrada cantar i a qui, primer el mossèn Jordi i ara mossèn Adilson, han tingut l'amabilitat d'acollir-nos a la sagristia de la nostra parròquia per trobar-nos cada dijous d'onze a dotze del matí.

Tot cantant, ha sorgit una amistat entre tots i totes. És un espai on compartim també els nostres neguits i les nostres alegries.

Estem oberts a tots els qui volgueu compartir aquesta bona estona amb nosaltres. Sereu benvinguts.

Recordeu: tots els dijous d'onze a dotze del matí!

Us hi esperem!!!

Grup de la Coral Germanor

Han passat més de dotze anys des que el cardenal argentí Jorge Mario Bergoglio va ser elegit bisbe de Roma i pastor de l'Església universal. Des del primer moment, el Papa Francesc ens va sorprendre pel seu estil senzill, proper i evangèlic. Amb una mirada centrada en Jesús i un cor de pastor, va impulsar una pastoral arrelada en la misericòrdia, la proximitat i la renovació de l'Església.

“Una Església en sortida”

El Papa ens va convidar insistentment a ser una Església en sortida, una comunitat que no es queda tancada dins les pròpies seguretats, sinó que surt a l'encontre de l'altre, especialment del qui pateix. Com a parròquies, comunitats i famílies cristianes, aquest crit evangèlic ens va interpel·lar, i ens interpel·la encara, profundament: som capaços de sortir de nosaltres mateixos? Vivim amb cor obert a les perifèries del nostre món, als qui estan sols, tristos o exclosos?

“El pastor ha de fer olor d'ovella”, deia Francesc. I ell va voler ser coherent amb aquest ideal: visitant hospitals, presons, camps de refugiats i trobant-se amb les persones més oblidades. Tot un testimoni viu de l'Evangeli en acció.

El rostre misericordiós del Pare

Un dels pilars del seu pontificat va ser, sens dubte, la misericòrdia. El Papa ens ha recordat una i altra vegada que Déu no es cansa mai de perdonar, que l'amor del Pare és infinitament més gran que les nostres misèries. El Jubileu de la Misericòrdia va ser una gran oportunitat per redescobrir aquest do, però aquesta crida continua viva. Francesc ens ha convidat a fer de la misericòrdia no només una paraula bonica, sinó una actitud quotidiana: perdonar, acollir, comprendre, escoltar. La misericòrdia ens fa semblants a Jesús, que no condemna sinó que aixeca i cura. En paraules seves: "La veritable revolució és la tendresa de Déu."

Amb els pobres i pels pobres

Inspirat en sant Francesc d'Assís, el Papa va posar els pobres al centre de la vida de l'Església. No és només una qüestió social, sinó profundament evangèlica. Ell mateix va voler viure amb senzillesa, fugint de la pompa i del poder. Va denunciar el perill de l'"Església mundana" i ens ha recordat que l'autèntica riquesa és servir.

A les nostres parròquies, això ens convida a una conversió: com tractem els pobres, els ancians, els malalts, els exclosos? Ens hi acostem amb amor o mirem cap a una altra banda? El Papa ens deia: "El rostre dels pobres és el rostre de Crist."

Una Església que escolta

Francesc insistia molt en la sinodalitat, és a dir, en el camí conjunt que tots els cristians hem de fer. No es tracta només que el Papa prengui decisions des de Roma, sinó que tota l'Església, des dels laics fins als bisbes, camini plegada, escoltant l'Esperit i discernint en comunitat.

Aquest estil sinodal ens convida, també a nivell parroquial, a crear espais d'escolta, de participació, de pregària compartida. Com podem ser una Església més fraterna, on totes les veus comptin, especialment les dels més petits?

Una Església que cuida

Amb l'encíclica *Laudato Si'*, el Papa va obrir els ulls de l'Església a una nova urgència: la cura de la Creació, que és obra de Déu i do per a la humanitat. Aquesta pastoral ecològica no és només cosa de científics: és una crida espiritual.

Ens cal una conversió ecològica, que comenci per les coses petites: cuidar l'aigua, evitar el malbaratament, respectar la natura... però sobretot, entendre que tot està connectat: la natura, la justícia, la pau i la fe.

L'alegria de l'Evangelí

Des del primer document del seu pontificat, *Evangelii Gaudium*, Francesc ens va convidar a viure amb l'alegria de l'Evangelí. La fe no és una càrrega, sinó una font de goig i esperança. El cristià ha de contagiar aquesta alegria, fins i tot enmig del dolor o la incertesa.

En les homilies del Papa trobavem sovint aquesta insistència: ser cristians alegres, senzills, humils, sense caure en la tristor o la queixa. Com ell deia sovint, "un cristià avorrit no fa cap bé". L'alegria és un fruit de l'Esperit, i també un signe de fe viva.

Déu camina amb nosaltres

Un dels trets més bells de la pastoral de Francesc és la seva profunda confiança en el Déu que camina amb el seu poble. No és un Déu llunyà, sinó un Pare proper, que acompanya la història, que es fa petit en Jesús i que habita en la vida quotidiana.

El Papa ens anima a buscar Déu en totes les coses, a reconèixer-lo en els gestos d'amor, en la pregària senzilla, en la creu i en la festa. Aquesta espiritualitat encarnada, humil i real, ens apropa a una fe més viva i arrelada.

Un pontificat amb gust d'Evangelí

Ara que el Papa Francesc ja ha deixat una empremta fonda en la vida de l'Església, podem donar gràcies a Déu pel seu ministeri. Potser no ha canviat totes les estructures, però ha canviat moltes mirades. I això, en l'Evangelí, ja és una revolució. I així ho varem fer el passat 30 d'abril, compartint l'eucaristia i pregant per la seva intercessió.

REFLEXIÓ PER A LA NOSTRA COMUNITAT

Després d'aquesta mirada a la pastoral del Papa Francesc, ens podem preguntar: què ens diu l'Esperit a nosaltres, avui, aquí, en la nostra parròquia? Quins gestos, quins canvis, quins camins podem obrir per fer de la nostra comunitat una Església més viva, acollidora i missionera?

Us proposem cinc accions senzilles per viure, en el nostre dia a dia, aquesta espiritualitat que Francesc ens inspira:

1.Obrir el cor als altres: cada vegada que ens acostem a una persona sola, malalta, gran o marginada, estem vivint l'Evangelí. Qui tens a prop que necessita una visita, una trucada o una pregària?

2.Participar en la vida comunitària: l'Església no és només missa dominical, sinó trobada, servei, escolta. Participar activament en un grup parroquial o oferir-se per ajudar és una manera concreta de caminar junts.

3.Estimar amb misericòrdia: com podem practicar la misericòrdia avui? Perdona, acull, evita el judici fàcil. Posa't en el lloc de l'altre i estima sense condicions.

4.Tenir cura de la Creació: col·labora en iniciatives ecològiques, estalvia recursos, redueix residus. Però sobretot, educa el cor per estimar tot el que Déu ha creat.

5.Pregar amb senzillesa i alegria: prega cada dia, encara que sigui breument. Demana al Senyor un cor net, disponible i alegre. I confia, perquè Déu no abandona mai el seu poble.

Des del grup de Càritas parroquial, us volem adreçar un missatge sincer i proper. En aquests moments, el rebost solidari de la nostra parròquia necessita de la vostra ajuda. Forces famílies que passen dificultats requereixen una mica d'ajuda per tirar endavant.

Per això, us demanem la vostra col·laboració aportant aliments bàsics i de primera necessitat. Necessitem productes com ara oli, llet, arròs, pasta, llegums cuits, farina, cereals, ous, conserves i qualsevol altre aliment que no es faci malbé fàcilment. Cada producte que aporteu és un pas més per ajudar a omplir la taula de moltes llars amb menjar, dignitat i esperança.

Quan donem un cop de mà, estem construint una comunitat més forta, més humana, més solidària i més cristiana. Ajudar no només beneficia qui rep, sinó també qui dona, perquè compartir ens fa millors persones.

Podeu deixar els vostres aliments a la sagristia de la parròquia. Qualsevol ajuda, per petita que sigui, compta molt i pot marcar la diferència en el dia a dia d'una família.

Moltes gràcies per la vostra generositat, per llegir aquest missatge i per voler formar part d'una xarxa de suport que dona esperança a qui més ho necessita.

Equip de Càritas Parroquial

Aquesta Setmana Santa ha estat plena de vida compartida en comunitat. Des dels primers dies de la Setmana, hem obert de bat a bat les portes de la nostra parròquia, acollint tothom que volgués viure aquests moments sagrats amb nosaltres. Ha estat un temps de profunda comunió, on hem pogut redescobrir el valor de celebrar plegats la fe.

El Diumenge de Rams vam començar amb la benedicció dels rams d'olivera, llorer, palmes i palmons, tot recordant l'entrada de Jesús a Jerusalem. A cada celebració, hem sentit la presència viva del Senyor entre nosaltres: en la senzillesa dels gestos, en la força de la Paraula i en la intensitat del silenci compartit. El Dijous Sant, la litúrgia del rentament de peus ens va recordar el servei i l'amor que estem cridats a viure. Divendres Sant acompanyant el vam acompanyar durant el Via Creu, en el moment de més dolor i patiment quan va ser clavat a la creu per a la nostra redempció i, a la tarda, la commemoració de la seva Passió. Dissabte, la Vetlla Pasqual, amb la llum del ciri encès trencant la foscor, va ser un moment especialment emotiu i esperançador per a tots que va acabar amb l'alegria de la resurrecció de Jesús i la joia pasqual.

Aquesta Setmana Santa ens ha renovat en la fe i ens ha unit encara més com a comunitat. Moltes gràcies a totes i tots els que heu fet possible totes les celebracions hagin estat tant lluides.

Diumenge 4	Diumenge III de Pasqua
Dijous 8	A les 19.30h. Catequesi d'adults
Diumenge 11	Diumenge IV de Pasqua <i>A les 11.00h. Confirmacions dels grups de la Unitat Parroquial Gràcia Sud a la Parròquia de Corpus Christi</i>
Dijous 15	Festivitat de Sant Isidre
Diumenge 18	Diumenge V de Pasqua
Dijous 22	A les 19.30h. Catequesi d'adults
Diumenge 25	Diumenge VI de Pasqua
Dilluns 26	Festivitat de Sant Felip Neri

CORAL GERMANOR

Cada **dijous** d'11h a 12h. a la sagristia de la Parròquia.

GRUP DE PREGÀRIA I MEDITACIÓ

Cada **dilluns** després de l'eucaristia.

CATEQUESI D'ADULTS

Aquest mes el **segon** i **quart** dijous a les 19.30h

DESPATX PARROQUIAL

c/Sant Pere Màrtir, 5
Tlf. 93 218 75 72

HORARIS DE LES CELEBRACIONS

De dilluns a dissabte

a les 19h. (català)

Diumenges i festius

a les 11h (català) i a les 13h (castellà)

HORARIS D'OBERTURA

De dilluns a dissabte

d'11.00h a 13.00h i de 16.00h a 20.00h.

Diumenges i festius

d'11.00h a 14.00h.